

Taxus baccata 'Aurea Nova'

cis pospolity 'Aurea Nova'

Polska odmiana, zaliczana do grupy okrywowych. Krzewy charakteryzują się rozłożystym pokrojem i powolnym wzrostem. Igły mają dł. 2-2,5 cm, na pędach tegorocznych są złotożółte, z wąskim, zielonym paskiem biegnącym przez środek. Trudna do odróżnienia od odmiany 'Aurea Decora', ma jedynie nieco krótsze igły (cecha względna). Późnym latem i jesienią żółte zabarwienie zanika - pozostaje tylko dość wąski pasek na brzegu igły. Płeć żeńska - krzew zawiązuje nasiona otoczone osnówkami, które jesienią ładnie kontrastują z igłami. W uprawie wymaga gleb przeciętnych lub żyznych, zwięzłych, umiarkowanie wilgotnych, stanowisk lekko ocienionych lub cienistych. Odmiana polecana do ogrodów przydomowych, kolekcji roślin iglastych, starych ogrodów i zabytkowych parków. Krzewy mogą być intensywnie cięte i formowane, nadają się więc na niskie, strzyżone żywopłoty.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	polska odmiana odkrywcza, hodowca (selekcjoner): Antoni Wróblewski Polska; wprowadzenie do handlu: Szkółki Kórnickie 1928 Szkółki Kórnickie (Polska)
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m

barwa liści (igieł)	żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	czerwone ozdobne
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa gliniasta
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe
	parki
	żywoplot
	roślina okrywowa
	kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty w grupach
strefa	5b

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Taxus baccata* 'Aurea Nova' w Polsce

ŻYWOTNIK Zakład Szkółkarski Edward Tuczyński